

Οικιακή ψυχαγωγία

Του Άθω Δημουλά

Στο μυαλό του Ίαν Ριντ

Το νέο θρίλερ του Netflix βασίζεται σε ένα μυθιστόρημα από τον Καναδά.

Νέα σεζόν. Αρκετά προβληματική, δευτερογενών των συνθηκών, ωστόσο υπάρχουν τηλεοπτικά και κινηματογραφικά αποθέματα, και έτσι απολαμβάνουμε ακόμα ορισμένες πρεμιέρες. Έστω και διαδικτυακά. Όπως η ταινία «I'm thinking of ending things» που μόλις ανέβηκε στην πλατφόρμα του Netflix. Η ιστορία ξεκινάει παραπέμποντας σε ενός είδους ρομαντική ντρεμεντί, όμως εξελίσσεται σε μια δύσκολη σπασσοκεφαλιά και αποκαλύπτεται τελικά ως ένα ψυχολογικό θρίλερ που φλερτάρει με τα όρια του τρόμου. Η Τζέσι Μπάκλεϊ και ο Τζέσε Πλίμονς βρίσκονται στους πρώτους ρόλους, ενώ στη σκηνοθεσία συναντάμε τον Τσάρλι Κάουφμαν. Μικρή παρένθεση, μιλώντας

για τον Κάουφμαν: είναι ο άνθρωπος πίσω από το μεταμοντέρνο έπος «Στο μυαλό του Τζον Μάλκοβιτς» και τη δαιδαλώδη κωμωδία «Adaptation»· είναι αυτός που έγραψε το «Εξομολογήσεις ενός επικίνδυνου μυαλού», μια μάλλον υποτιμημένη ταινία που σκηνοθέτησε ο Κλούνεϊ, και την «Αιώνια λιακάδα ενός καθαρού μυαλού», έναν εμβληματικό, ρομαντικό ύμνο των αρχών της περασμένης δεκαετίας· είναι ο σκηνοθέτης της «Συνεκδοχής της Νέας Υόρκης», ενός λαβύρινθου σκέψεων και εικόνων που για κάποιους ήταν μια μπερδεμένη ταινία και για άλλους μία από τις σπουδαιότερες δουλειές της εικοσαετίας· είναι ο δημιουργός του «Anomalisa», ενός τρυφερού stop-motion animation,

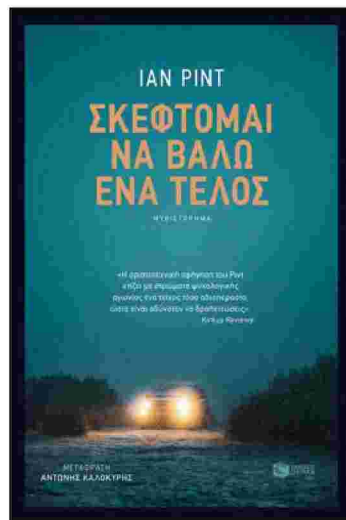
ανάμεσα στα ομορφότερα του είδους. Η υπογραφή του στη σκηνοθεσία έχει βαρύνουσα σημασία.

Το σενάριο (δικό του) βασίζεται στο ομώνυμο μυθιστόρημα του νεαρού Καναδού Ίαν Ριντ (γεν. 1980), που κυκλοφόρησε και στα ελληνικά πριν από λίγο καιρό από τις εκδόσεις Πατάκη, σε μετάφραση του Αντώνη Καλοκύρη. Η ιστορία ξεκινά με την ανώνυμη αφηγήτρια να βρίσκεται στη θέση του συνοδηγού, δίπλα στον φίλο της, Τζέικ, ενώ κατευθύνονται προς την κατοικία των γονιών του, ένα απομονωμένο σπίτι στην εξοχή. Έξω έχει παγωνιά. Η αφηγήτρια περιγράφει τη λίγων εβδομάδων σχέση της με τον Τζέικ: τίποτα περίεργο, είναι ένας μάλλον ενδιαφέρων τύ-

© Mary Cybulski/NETFLIX © 2020

πος, ωστόσο δεν είναι σίγουρη ότι θέλει να συνεχίσει να είναι μαζί του, γεγονός που της δημιουργεί αμηχανία που θα γνωρίσει τους γονείς του. Βέβαια, στη ζωή της υπάρχει κάτι περίεργο. Η αφηγήτρια νιώθει τον τελευταίο καιρό ότι κάποιος την παρακολουθεί, ενώ δέχεται μυστηριώδεις κλήσεις και, εδώ είναι το πολύ περίεργο, ο αριθμός που την καλεί είναι ο δικός της. Ο συγγραφέας αρχίζει σταδιακά να παίζει με το μυαλό των αναγνωστών του, καθώς τα αλλόκοτα πράγματα αρχίζουν να συμβαίνουν μέσα από μια απολύτως ρεαλιστική αφήγηση. Όπως αυτό: λίγο αφού η κοπέλα και ο Τζέικ φτάνουν στο σπίτι, ο νεαρός της δείχνει σε μια κορνίζα μια φωτογραφία από όταν ήταν παιδί. Η αντίδραση της αφηγήτριας; «Το παιδί είναι ξυπόλυτο και στέκεται σε έναν χωματόδρομο, δίπλα σε ένα ποδήλατο με βοηθητικές ρόδες. Έχει μακριά μαλλιά και αγριοκοιτάζει τον φακό. Παρατηρώ ακόμα πιο προσεκτικά και νιώθω έναν κόμπο στο στομάχι. Δεν μοιάζει με τον Τζέικ. Καθόλου. Μοιάζει με κοριτσάκι. Πιο συγκεκριμένα, μοιάζει μ' εμένα». Στο σημείο αυτό αρχίζουμε να καταλαβαίνουμε γιατί γοητεύτηκε από το κείμενο ο Τσάρλι Κάουφμαν.

Ο Ριντ είναι μεθοδικός αφηγητής και χτίζει λίγο λίγο μια συνθήκη έντασης. Το στοιχείο του μυστηρίου ενισχύεται σελίδα με τη σελίδα μέχρι το φινάλε, που δεν είναι ακριβώς αναμενόμενο, ωστόσο ίσως είναι λίγο πιο φιλόδοξο από όσο θα έπρεπε. Στο είδος του, πάντως, είναι από τα πολύ καλά μυθιστορήματα που κυκλοφόρησαν τελευταία και η ταινία θα το βοηθήσει να βρει τη θέση του στα πλέον αναγνωρίσιμα θρίλερ της εποχής. Μετά το «Σκέφτομαι να βάλω ένα τέλος», ο Ριντ έγραψε ένα ακόμα μυθιστόρημα, το «Foe», που επίσης σχετίζεται με ένα απομονωμένο σπίτι. Ο ίδιος έχει πει ότι πηγή έμπνευσης γι' αυτά τα μοναχικά σκηνικά υπήρξε η εμπειρία των παιδικών του χρόνων σε μια φάρμα στο Οντάριο, μαζί με την αδελφή του, Ελίζα Ριντ, η οποία παρεμπιπτόντως είναι η σύζυγος του Γκούντιν Θ. Πιοχάνσεν, νυν πρωθυπουργού της Ισλανδίας. ■

Το βιβλίο του Ίαν Ριντ κυκλοφορεί στα ελληνικά από τις εκδόσεις Πατάκη.